

متن پرسش

سلام و ادب: ضمن آرزوی محرم شدن در طواف کعبه حقیقت رمضان و نسیم رمضان چنان می وزد که گویی یا باید چنان بال پرواز گشود که تا قرب حق در تمام مراتب و نسبت ها در وقت سحرگاهی انقلاب اسلامی، زمینی آسمانی شد یا که لباس احرام درآورد و به پوچی زمانه دست توافق داد و خود را در حداقل های احساس بودن در رنج بی ثمر دید. گویا یارای قرب از رمضان است در این سحر انقلاب اسلامی اشارتی چند و کنج فراغتی اندک نصیب مردمان شده جهت بازخوانی اندیشه های اصیل تاریخ، شما را تمنایی است ز ایشان مبنی بر اشارت های موج در دریای طوفانی انقلاب اسلامی در عصر آرام طلب عقل پیشه مدرن تا حاج قاسم وار به دل طوفان های مقدس زمانه زده و بدون دل بستگی به فضیلت های کوچک، موقعیت های تاریخی خود را در «وقت حاضر» بیابند و ساحل های دور و نزدیک انسانیت را در عین پیوند دادن، درنوردد و دیگر بار، بارقه های امید خدایی بودن و خدایی شدن بشر را در آسمان ظلمت زده زمانه مدرن به روشنای چشم دلها بنشانند که نشانده و باز خواهد نشانند تا دلها ببینند که راه تا بی نهایت آسمان گشوده هست حضرت استاد هر کدام که باشد تفسیر، معارف، یا چند اثیر اخیرتان پیرامون نگاه زنده به اسلام در آیینه انقلاب اسلامی را یارای موج کردن دلهای بیقرار است اما به کدام نظم و سامان باید پیش رفت به نظم جهان بین دو جهان، ندای بی صدا یا حکمت های حضور؟! در نخستین گام به کدام موج تحول باید که پای دل داد و طوفان عشق را لبیک گفت؟ جان را هر دم طلب تازه خدای دگریست. التماس دعا در لیالی قدر. □□□

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی به سلوکی باید اندیشید که در این زمانه در دل انقلاب اسلامی پیش آمده و حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» در افق این تاریخ، ما را «شدنی» می خواند که شخصیت خود او با آن ابعاد گسترده اش، صورت متعین آن سلوک می باشد؛ در هر کجای انقلاب اسلامی که حاضر شویم، از بیراهه های جهان مدرن به بزرگراه اصیل این تاریخ گام نهاده ایم تا در خود بیابیم که کدامین سخن را باید زمزمه کنیم تا «خود» باشیم و «خود» شویم. از گوش سپردن به ندای بی صدای انقلاب اسلامی تا آن جهانی که بین دو جهان حاضر شده است و بنا دارد ما را در بر بگیرد و «بودنی» به وسعت بودن همه انسانیت آخرالزمانی به ما عطا کند. موفق باشید